

Junco y Mimbres: «'Or a la llera' són els amics que necessites per tirar endavant»

La cantant de la banda osonenca, Maria Espinosa, ens explica el rerefons del segon àlbum

Junco y Mimbres | Abel Roca

El quintet osonenc **Junco y Mimbres** presenta el segon compendi musical sota el títol *Or a la llera* (Hidden Track Records, 2021), que apareix mesos després del seu EP homònim debut. Nascuda en plena pandèmia, la banda ha aprofitat totes les eines que tenia a l'abast per tirar endavant un projecte que sembla arrelar fort. Parlem amb Maria Espinosa, cantant i lletrista del grup, sobre els detalls d'aquest darrer títol.

Primer de tot, com ha estat el procés d'aquest segon EP? Ha sortit molt de pressa!

Som una mica hiperactius i no ens mengem gaire el tarro amb les coses. Potser si ens ho penséssim tot una mica més, no hauríem ni tret el primer disc! Quan aquest va sortir, ja teníem gairebé 7 cançons més acabades. I de fet, a mig procés de mescla, vam trucar a en Jordi

Casadesús [productor] perquè volíem tornar a anar a gravar unes cançonetes més per afegir-les al disc. Ell ens va frenar, sort en vam tenir. Algunes d'aquestes han acabat fent el que és ara "Or a la llera".

Sou un grup que ha nascut gairebé en ple confinament. En comparació amb els que s'hi han hagut d'adaptar de sobte, creieu que teniu algun avantatge?

Som "*hijos del COVID*", sí. [RIU] Creiem que el confinament no ha jugat a favor de ningú, i menys de la gent del món de la música. De fet, nosaltres teníem molta il·lusió de treure el disc, bàsicament per poder fer concerts i poder girar-lo arreu. Tocar en directe és el que més ens agrada, ens ho passem molt bé a l'escenari, i creiem que es nota. Sí que és veritat que hi ha hagut discos que han sortit durant el confinament, que ens hem escoltat de manera diferent. Per exemple, hem parat més atenció a les novetats musicals que sortien i que, gràcies a qui sigui, ens han acompanyat dins de tota aquesta púrria. Això ens ha passat sobretot amb l'últim disc de **Da Souza Salsa agredolça** (Bubota Discos, 2020) i el debut de **Maria Jaume Fins a maig no revisc** (Bankrobber, 2020).

També ha tingut alguna cosa bona, doncs!

Sí, mirant-ho amb perspectiva, potser el confinament ens ha "ajudat" a disposar de més temps per cuidar coses que també eren importants, com ara fer videoclips, estar més actius a les xarxes, pensar com ens agradaria encarar el nostre proper pas... Però tot i això, no ens ha beneficiat gaire. El que volem és poder tocar en directe i estar amb gent als concerts, i ara mateix aquestes són les dues coses més complicades de fer. Per nosaltres això és la música, i així és com la volem viure: envoltats de gent, i abraçant-nos amb amics amb una cervesa a la mà.

'Or a la llera' podria ser una segona part del primer EP?

Podria ser la segona part del primer disc, bàsicament perquè és el que ve després. No pensem que sigui "una continuació de". Sí que les cançons estaven més o menys fetes, però amb l'EP de debut ja havíem passat un primer assalt, que va implicar publicar una cosa, ensenyar a la gent el que fèiem, intentar donar-nos a conèixer com a grup, etc. Amb aquest ja sabíem molt més quin rol tenia cadascú dins el grup... Tot això ja estava superat, i tots teníem molta més confiança entre nosaltres a nivell musical.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=PA0QnzaYtpo>

Amb què ho heu notat?

Al primer disc, totes les cançons que teníem fins al moment, van ser les cançons que van entrar. A l'hora de gravar *Or a la llera* teníem bastants més temes acabats, i vam decidir només centrar-nos en aquests que finalment hem publicat, que junts eren més un *pack*. Potser estem trobant més el nostre so, o potser ha set un pas més a seguir trobant-lo.

Segueix algun fil temàtic 'Or a la llera'?

Amb una intenció prèvia, no. Sí que és veritat, però, que una vegada està tot enregistrat, busques, i de vegades trobes el sentit de les coses, i perquè han sortit juntes, d'una manera i no d'una altra. No parlen d'un concepte gaire específic, però tenen un denominador comú: totes plantegen un moment concret, bastant objectiu i tangible.

I quins quatre moments heu escollit?

L'"Or a la llera" són els amics amb qui fas pinya i necessites per tirar endavant. L'"Equilibri" és aquell moment de trànsit entre el dormir i l'estar despert, o allò que et dona una persona que estimes o tens a prop. L'"Apnea" és la por a perdre qui t'envolta, i quedar-te en blanc. I la "Imatge inversa" és la manera com veiem les persones o les coses que ens envolten, de l'inrevés o del dret, sigui un engany de la vista o no, però allò que és al voltant nostre. Potser, l'aprenentatge o la moralitat de l'EP seria que sols no som res. Això ho acabo de descobrir ara, però podria ser aquest el fil temàtic.

Heu repetit producció amb Jordi Casadesús, però aquesta vegada Núria Graham no hi ha estat tan present. Se n'ha notat l'absència?

No és pas que no volguéssim que la **Graham** vingués a l'estudi, sinó que, bàsicament, va ser per un tema logístic. Nosaltres ja som 5, i comptant que l'estudi Fontderola és d'en Jordi Casadesús i ell ens havia de gravar, ja érem 6, i comptant la **Graham** ja érem 7 persones, i és complicat de quadrar la disponibilitat de tothom. La seva absència s'ha notat moltíssim, la volem sempre amb nosaltres i per a nosaltres! [RIU] Per sort va poder apropar-se l'últim dia a fer el vermut a l'estudi.

Amb quina idea o raó de ser va néixer Junco y Mimbres?

Vam començar el grup per pur oci, per passar l'estona. L'Andreu i jo som parella. Jo vaig comprar-me una guitarra fa dos anys perquè també volia tocar i anar de gira, com l'Andreu i la gran majoria de gent que tinc al costat. Vam començar per passar les tardes, en comptes del sofà, al local. Fent soroll i provant coses. Quan vam començar no sabíem ni si cantaríem en anglès o en català o en castellà. De fet, no sabíem ni qui dels dos cantaria, fins que vaig decidir fer-ho jo perquè l'Andreu no feia lletres i jo no volia fer música instrumental. Crec que el que realment ens motiva és poder anar a assajar els 5 el dissabte al matí, per després poder fer una barbacoa i uns vins junts. Fora conyes, el que més ens agrada és arribar a l'assaig i dir: "avui no assagem que, total, no tenim bolos. Fem un tema nou?" Ningú s'hi nega. Ens agrada posar-nos d'acord, també en desacord, a l'hora de crear junts. Tenim la sort que en Marc Fernández (guitarra) té moltes idees. De fet, està estudiant producció musical, i cada vegada ens complica més la vida a l'hora de compondre! [RIU] Això és perfecte perquè creiem que ens està fent evolucionar, sobretot a mi, que mai no havia fet música i em limitava bastant a fer el poc que sabia fer.

Amb quins referents musicals us emmiralleu, a l'hora de compondre?

Últimament ens està agafant bastant fort per **Connan Mockasin**, des que vam anar al Menu Stereo i vam fer-ne una versió amb la **Yudi Saint X**. També ens vam viciar bastant fort a l'últim disc de **This is the Kit** i a **Men I Trust**, tot així com una mica més poper i tranquil. També és veritat que sempre diem que, si fem un següent disc, serà punk brut i crits. [RIU] A veure què acabem fent, ens haurem de posar d'acord.